

sine 12 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men naar det ærede Medlem saa yderligere siger, at af disse 12 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. er saa lidt blevet kompenseret, at vi i Virkeligheden have et samlet udækket Beløb, altsaa et samlet Tab ved den hele Skattereform paa godt 10 Mill. Kr. i Stedet for de anslaaede 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., saa begaar det ærede Medlem jo den meget store Fejl ikke at regne med Overgangstiden. Overgangstiden spiller jo en overordentlig stor Rolle her baade med Hensyn til Arveafgiften og navnlig med Hensyn til Udbyttet af Toldindtægterne, og det ærede Medlem har paa ingen Maade Lov til at undlade at regne hermed. Det skønnedes, at Forhøjelsen af Arveafgiften vilde give en Merindtægt af 2,100,000 Kr., men i Finansaaret 1909—10 har den af letforstaaelige Grunde kun givet ca. 400,000 Kr. Man forstaaer meget vel hvorfor, idet de Boer, hvorpaa den nye Arveafgiftslov kan komme til at virke, ikke ere naaede til Afslutning endnu i større Omfang, hvorfor det kun bliver dette mindre Beløb, man faar ud af Arveafgiftsforhøjelsen; men der er ingen Grund til at antage, at Skattedepartementets Skøn over den forventede Merindtægt af ca. 2,100,000 Kr. ikke vil vise sig at være rigtigt. Der har altsaa det ærede Medlem kun taget den Del af Kompensationen ved Arveafgiften, som falder paa dette første Aar, og har ikke regnet med den hele Kompensation. Men endnu stærkere gør denne Fejlregning sig gældende, naar vi komme til Udbyttet af Toldindtægterne, thi her gøre Overgangsaaarene i Forbindelse med de nye Kreditoplagsregler sig jo gældende med en ganske overordentlig Styrke. Jeg skal nævne et Par Tal, som vise dette med stor Tydelighed. Tobaksindførselen i April Kvartal 1908 var 15,689,000 Pd. mod 10,931,000 Pd. for hele Aaret 1907. Med andre Ord, i dette ene Kvartal var Toldberigtigelsen 1 $\frac{1}{2}$ Gang saa stor som hele Aaret forud. Til Gengæld blev der i April 1909 kun toldberigtiget 877,000 Pd. Af Vin og Spiritus var Toldberigtigelsen i April Kvartal 1908 ligeledes mere end for hele det foregaaende Aar, og der var saa naturligvis en tilsvarende Nedgang for 1909. Jeg behøver kun at nævne disse Tal for at vise, i hvor høj Grad det er nødvendigt at tage Hensyn til Overgangsaaarene, og i hvor høj Grad Finansaaret 1909—10 maa være uegnet til deraf at danne sig et Begreb om, hvorledes Toldloven, naar Overgangstiden er overstaaet, vil virke. Vi ere saa heldige nu ikke blot at have Formodninger at holde os til i saa

Henseende, men virkelige Tal, idet vi allerede paa indeværende Finansaar kunne se, at jeg har haft Ret i de Betragtninger, jeg mange Gange før har anstillet om Overgangstidens Betydning. Trods det, at man desværre ikke kan sige, at der har været nogen betydeligere Opgang i vort økonomiske Liv, særlig ikke den Del deraf, som navnlig giver sig Udslag i forøgede Toldindtægter, viser det sig dog, at Toldindtægten i indeværende Aar er stegen ganske betydeligt. Fra 1. April 1910 til Udgangen af Februar 1911 er Indtægten af Indførselstolden stegen med godt 3 $\frac{1}{3}$ Mill. Kr. Dette viser altsaa, hvilken Betydning Overgangstiden har haft, og det viser med fuldkommen Klarhed, at vi ikke kunne lægge Finansaaret 1909—10 til Grund for en Bedømmelse af Toldreformens Virkning. Naar det ærede Medlem nu regner — som jeg mener, man bør — med Finansaaret 1906—07 og ikke med Finansaaret 1907—08, saa maa der altsaa regnes med følgende Kompensationer for Mindreindtægten paa Indførselstolden, som er 10,139,000 Kr. — Forskellen paa 40,404,000 Kr., som er Indtægten af Indførselstolden i 1906—07, og de 30,265,000 Kr., som er den samme Indtægt i 1909—10 —: ca. 43,000 Kr.s Forhøjelse af Afgiften af Spillekort, ca. 1,400,000 Kr. af Tillægsafgiften af Spirituosa, ca. 2,100,000 Kr. af Arveafgiften og endelig ca. 3,500,000 Kr. ved Forøgelse af Toldafgifterne fra 1909—10 til 1910—11, af hvilket Finansaar der jo endnu er en Maaned tilbage. Dette giver 7,050,000 Kr., og trækkes det fra 10,139,000 Kr., giver dette et udækket Beløb af ca. 3,100,000 Kr. eller mellem $\frac{1}{2}$ og $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. mere end anslaaet. Naar det nu erindres, at Afgiften af den Spiritus, som benyttes til Forskæring af Vin og Fabrikation af indenlandsk saakaldt finere Spirituosa, blev en Skuffelse, at der her var Tale om en virkelig Fejlregning paa ca. 1 Mill. Kr., maa det indrømmes, at der ikke er nogen som helst Grund til at tale om Fejlregning paa de andre Omraader, navnlig ikke Grund til at tale derom med Hensyn til Udbyttet af selve Toldloven. Det viser sig allerede tydeligt gennem de Resultater, vi ere komne til. Jeg nævnede, at det er givet, at der er sket en betydelig Fejlregning eller et betydeligt Fejlskøn med Hensyn til den Spiritusafgift, jeg nævnede. Det kan man gerne, hvis man vil, bebrejde den daværende Administration, at den der har regnet godt 1 Mill. Kr. galt. Jeg tror imidlertid ikke, man skal være for streng imod den i saa Henseende. Man maa